

expellit p bapmū a vita grē p il
lius v̄tutē infūdīt a p fidē cōsuat
Vñ dē dñs in euāgē iob. Qñs q̄
vidit et credit in me nō moiet in
etnū Hec em̄ vita disponit hoīez
ad vitā etnā. Vñ apls. Stipēdia
pccā mors. grā at̄ di vita etna Dic
at̄ pccm̄ mōle iduat mortē etnā
ita grā dei inducit vitā etnā. Hec
at̄ vita grē diu eāt i p̄mittua eccā
h̄ mō ē supeditata a cālcata vtz
in li. daniel. viij. Vidi arietē ostra
orientē in aere vtilantē qui hūit
duo cornua vnū exēlsh̄ reliq̄ Sz
venit hircus ab occidēte q̄ cālcā
uit arietē cum cornibz suis et ad
nihilū redegit eū Ita spūalit aries
ouū albū fuit vita grē desiderat
ortū solis veri lumis qui ē xp̄s et
diuinā grām hñs vnū cornu ex
cēlsh̄ reliq̄. i. caritatē dei a p̄imi
vnū exēlsh̄: qz caritas dei tenet
p̄ncipatū. Sz venit hircus fetidū
ab occidēte. vbi apparz omne ma
lū. i. vita fetida a maculata q̄ iam
regnat in mūdo vitā grē et mūdi
cie cālcāuit. Ita qz iam nullū vi
ciū appaēt qđ olim viciū dicebat
Vñ poeta Olim qđ viciū fuit h̄ ē
mō v̄tus Nūc nihil est viciū nisi
hrē nihil Ideo hoī existēt in vita
grē dē dñs Vade fili? tuus viuit
Q̄ta vita est vita etna de q̄ vita
ait dñs iobis vltimo. Hec ē vita
eterna vt agnoscāt te solū deū a
quē misisti ibm xp̄m Et hāc vitā
cōmēdat aristo. in li. celi et mundi
dicēs. Est illic fixa sempiterna vita

q̄ nō deficiat Sz ista vita nō est sem
piterna h̄ trāitoria Hec ē vita eter
na vbi possum? deū vidē facie ad
faciē. vbi ē sanitas sine infirmitate
Requies eterna sine labore Pax
sine timore Leticia sine errore Et
illa possum? acquirē p tria bona
in hac vita. Primo p boni opeis
exercitacōem vt dē sap. Quid hz
hō de oī labore suo nisi vt laboret
a p̄gat post mortē illuc vbi ē vita
Secdo possum? acquirē vitā etnā
p maloz in paciā sup̄portacōm.
Ille ē cert? q̄ b̄ mala a p̄sa susli
net pacient et p̄ hāc vitā vadat
ad etnā vitā qz de? nō punit bis
in etnū. Vñ ecc. viij. Sustine mo
diū ad tps vt crescat in nouiss^o
vita tua Tercō p̄t acq̄rit vita etna
p iusticie exhibicōez. Vñ dē in li.
sap. Iusti at̄ in perpetuū viuet a
apud dñm ē merces eoz Iustoz
aīe in manu dei sūt. Bñs iacob?
dicīt. Bñs hō qui suffert tēpta
tionē et vincit in hac vita qm̄ cū
pbat? fuit accipiet coronā vite
Dicīt ergo paciēti bene operātū
Vade filius tuus viuit. b̄ per gra
tiam et in futuro per gloriā.

Domimica. xxij.

Sermo. lxij

Eruus ille rogabat dñm
paciāz habe in me et oīa
reddā tibi Ma. xvij. Vñ videm?
qz rō natural dictat vnus q̄sqz fa
ciat p̄ximo suo qđ ab eo desideāt
faciētes in dñm opponūt se rōm.
Ma. ij. p̄cepta fūēt leḡ natuē. f.

declina a malo et fac bonū vtz in
 ps. Et due lege scripte videlz Di
 liges dñm deū tuū ex toto corde
 tuo et primū tuū sicut teipm. In
 hijs duobz vniūsa lex depēdet. et
 ppe. Ista xps legifer noue legis
 mie a grē. voluit duo pcepta daē
 Vnū negatiuū. aliud affirmatiuū
 q̄cludūt pcepta natuē a septime
 Qd tibi nō vis fieri alteri ne feceris
 Sz seru? dñm se nō cōsiderās pcep
 ta nature trāsgredi nō declinauit a
 malo. s̄ fecit malū Nō dilexit deū
 et primū Nō fecit prio suo qd
 sibi desiderauit fieri. Ido debitor
 factis ē dei propē h̄ ait in themate
 Seruus ille rogabat dñm. dicēs
 Pacētiā habe in me et oīa tibi
 reddā. Quō hoc factū sit habet
 in euāgelio qd sequitur.

Iuxta. i. d. s. scz pabolā hāc Sife
 est regnū celoz hoī q̄ voluit rōez
 ponē cū seruis suis Et cū icēpissz
 rōem ponē oblat? ē ei vn? q̄ debe
 bat decē milia talenta Cū aut nō
 hrēt vn reddēt iussit eū vñdai
 a vxore et filios a oīa q̄ habebat
 Et ille pcedēs rogauit dñm dicēs
 Pacētiā habe in me et oīa reddā
 tibi Misert? at dñs serui illi? di
 misit ei oē debitū. Ecce q̄nta mīa
 dñs dat pla q̄ seru? petit. Petit
 dilacōnem a dñs dat solucōnem
 Egressus at seru? ille iuenit vnū
 de aseruis suis q̄ debebat ei centū
 denarios a tenens suffocabat eū
 dicēs Redde qd debes Procedēs
 at seru? ille et rogans eum dixit.

Pacētiā habe in me bone socie et
 oīa tibi reddā. Ille at noluit s̄ te
 nens suffocauit eū a misit eum in
 carcerē qusqz reddēt vniuersū de
 bitū Vidētes at aserui e? q̄ fiebāt
 a tristati sūt valde. a venerūt a nū
 ciauerūt dñō suo oīa q̄ fca fuerāt
 Tunc vocauit eū dñs suus a ait
 illi Serue nequā oē debitū dimisi
 tibi qm rogasti me Nōne g? optu
 it et te misere? aserui tui sic a ego
 tui misert? sū? Et irat? dñs valde
 tradidit eū tortoibz quz reddēt
 vniūsa debita Sic et pē me? celestis
 faciet vob si nō emiseritis vnus
 qsqz fci suo de cordibz vris Et sic
 patet pabola. Ista ergo pabola
 est a tra illos qui peccant a tra de
 cem pcepta dei oī die ea frangēdo
 Ido sūt debitoēs decē miliū talē
 torū propē trāsgressiōē. x. pcep
 torū et rogent dñm p grā a mīa
 Sz ipsi induāt a tra primū et no
 lunt prio opati in pua re s̄ suffo
 cant tradāt a spoliānt a iudio
 se itā cōtāt Qd vidēs dñs dt ad
 vnumquēqz Nōne oportuit a te
 dimitte prio tuo? Sz tu nō vis di
 mitte prio Ido ego nō faciā tibi
 mīam. s̄ volo te tradē tortoibz. i.
 dyabol qusqz reddas vniūsu de
 bitū a ccludā te in carcerē etnax
 penax cruciando etnax Dñs cō
 cludēs dt. Pē meus celestis faciet
 vob sic si non dimiseritis primis
 vris oēm inuidiā de cordibz vris
 Ergo q̄ ad thema Seru? ille ro
 gabat dñm Nota qd debem? esse

serui dei. qz dñs cū suos suos fac
iij. bō p^o puidet i abarijs Sedo
ptegit i piau^l Tercio ditat eos i
bonis Quarto exaltat eos in regnis
p^o dico qz dñs suis ipsū deuote
rogātibz puidz in abarijs a necā
rijs Vñ videm⁹ qz boni dñi sp sūt
solliciti de abarijs suoz suoz Ita
facit dñs a h p^z in antiq lege Le
gimus de propba danielle seruo
dei destruēte ydolū bel q dñs
me? adoret solus q creauit celū a
terā a oīa q in eis sunt. prop^t h
miserūt eū pagani i lacū vbi erāt
septē leones a nō dabāt eis aba
ria septē diebz vt deuorarent da
nielē. Sz daniel orabat ad dñm
cui mltro tpe seruiebat in v^tutibz
diuisis et dñs recordat⁹ serui sui
daniel a dixit ad abacuc ppham
q habuit escā volēs in campū por
tare melloibz. ffer prādiū qd ha
tes seruo meo danieli q esurit in
babilone in lacu leonū si espōdit
abacuc Dñe babilonē nescio lacū
ignoro qā distabat ab illo loco
centū miliaria. Tunc āgelus dñi
apphēdit abacuc in v^tute a dux
it in babilonē ante lacū Et abba
cuc inclinās se in lacum clamauit
Daniel serue dei. veni tolle pran
diū qd misit tibi dñs deus tuus. a
sic hitauit i lacu septē dies donec
fuerūt pachi Postea extract⁹ fuit
de lacu Ita ista ostēdit dñs seruo
suo abaria pstādo vt nos seruia
mus sibi fideliter et nō curem⁹: sz
oēm sollicitudinē in eū p^hiciam⁹.

qz ipi ē cura nrā seu de nob: vt dñs
apls Istud idē p^z de helia. de q le
gim⁹. iij. reg. vbi legi⁹: qz tata fa
mes eāt in t^{ra} q mlti hoīes moie
bāt fame Et helias seru⁹ di mag
nā famā sustinuit vt peterz dñm
p morte Et dixit dñs ad eū Ser
ue me? helias Vade in sarepta sy
donioz q fuerūt gētiles: tu nō de
bes fame p^{re} ego p^{re}pi mlieri vi
due vt te pascat Et surrexit heli
as seru⁹ dei Cū appropinqret por
te citat⁹ iuenit ibi mlierē paupai
lāviduā de q dñs ei dixit Propba
dixit ad mlierē Mulier qd quis?
Rñt ei mlier Colligo duo lig vt
faciā mī a filio meo tortā ep bzij.
vt comedam⁹ a moiāmur. sñndit
propba ffac in pus. qz esurio ni
mis sñnt mlier sñd hēo de farina
mī qntū pugill⁹ p^t capē a modi
cum olei in lechito Dixit propba
seru⁹ dei mlier crede mī a fac m vt
comedā. qz dñs cui fuio misit me
huc. et dico tibi de ore dñi mei q
nec de farina nec de oleo deficiet
qntūcūqz abaiā p^{re}parāb: donec
dñs mittat pluuiā sup t^{ra} Et a
bauit dñs seruū suū et ācallā suā
mlierē istā de modico Itē sñt p^z i
noua lege de paulo p^o hēmita. q
p^o seruauit dño mltos ānos in de
serto a tandē nō hūit ad comedē
dū et dñs misit ei corzū q oī die
cibauit eū in deserto portās panē:
iterdū carnes Sz heu diuites h⁹
mūdi hñtes oīa bō p^{re}ioēs sūt cor
uis. corzū pascēbat vix dī cū p^{re}ae

et carnibus et ipsi permittunt pueros
propiet fame perire in hoc mundo et audi-
ent in die iudicii. Quod vni ex mini-
mis meis fecistis mihi fecistis. Ite
maledicti etc. Pauli vos diuersis
cibariis delictiosis et vos meos ser-
uos pasce nolulistis. Et sic patet pro-
pter quod dominus prouidet seruus suis de ci-
bariis sibi seruientibus et ipsum roga-
tibus. Ergo qui ad thema Seruus ille
rogabat dominum suum. Secundo dico quod
dominus protegit seruos suos in pericu-
lo. Vnde videmus quod dominus videt suos in
periculo subueniunt eis pro posse. si
sunt boni domini. Ita facit dominus noster qui
bonus est dominus super omnes dominos nunquam
delinquit seruos suos in tribulationibus.
Vnde dixit dominus per sapientem psal-
mista. Seruus meus es tu. cum transferis per
aquam ero tecum: et cum pertransieris ig-
nem: flamma non uret te. Deinde ait quod li-
berauit seruos suos per aquam per in-
filiis israel cum fuissent domino et transire
debebant in terram promissionis dominus
aperuit mare rubrum ut sic per pedem
pertransiret: nec ullus eorum remansit
hinc pharaon cum seruis suis volens ser-
uos dei occidere: demersit eos in
mare quasi plumbum in aquis vehementi-
bus. et ideo laudabant huius dei dominum
suum gratias agentes et cantantes in li-
to. hinc per psalmistam. Dominus glosa etc.
Et quod sepe seruos suos liberauit
de igne. hoc patet in libro danielis. Nabucho-
donosor erexit statuam auream super
quam stabat ydolum. quocumque omne
populum ad ydolum. ut adoraret hinc tres
serui dei. scilicet daniel. sidrach et abde-

nago dixerunt. Nos nolumus ydo-
la adorare. quia serui dei sumus qui
fecit celum et terram. Et iratus misit eos
in caminum ignis. et dominus misit ange-
lum suum et liberauit eos de igne: et
cantabant domino dicentes. Vnde dicitur es
deus patrum nostrorum etc. Et hoc idem patet de
david. i. regum. qui confidebat in domino et pug-
nat contra versus et leonem in agro. et contra
gigantem. et dominus erat cum eo et libera-
uit eum et confortauit et vicit. Et dominus
dixit ad david. Quis est hic ser-
uus meus? dicitur. Et sic patet secundum quod dominus
seruis suis subuenit et protegit in tri-
bulatione. Ergo et nos in tribulatione
rogemus eum ut in theatro. Seruus
ille rogabat eum etc. Tercio dico quod
dominus seruis suis dat dona eos dis-
tancia que sunt dona spiritus sancti omnia dona
temporalia excellencia. ut ipse ait iohannes. v.
Super seruos et ancillas meas effu-
da de spiritu meo. i. de donis. vii. spiritus
sancti dabo eis. Dat enim diabolus seruis
suis septem dona mala. i. vii. peccata
mortalia videlicet superbia. auaricia.
luxuria. inuidia. gula. ira et acedia.
Sed pius dominus seruis et ancillis suis
dat septem donauitilia contra hinc septem
dona nociua. primum est timor domini contra
superbia ut homo cogitet in corde quod
deum timeat: et peccata dimittat. Vnde
sapienter. Timor domini expellit peccatum per
initium sapientie timor domini. et expellit
superbia. Secundum donum boni domini est
donum pietatis contra peccatum inuidie.
quia pietas caritative primum dili-
git. et inuidia est contra caritatem. ideo
caritas expellit omnem inuidiam. Et tal-

seruus accipies a domino caritas
tem pietatis diligit deū a primū
Job. De caritas ē a q̄ manet i car
tate ac. Tercū est donū scie o tra
iā: a mites nō faciūt hoies iracū
dos Vnde dicit dñs Beati mtes
vos estis serui mei: et possidebitis
terā Quartū donū est donū for
titudinis o tra accidiā Et idō peti
uit dō in ps. d. Dñe spū pncipa
li cōfirma me. spū fortitudis cōfic
ma meū cor vt expellat oēm acci
diā. Quintū donū ē donū cōsiliij cō
auariciā: ita q̄ hō expellit omnē
auariā a se et oīa facit a cōsilio bo
no a nunq̄ vadit ad cōsilia ipioꝝ
Ideo dicit ps. Btūs vir q̄ nō abiit
in cōsilio ipioꝝ a in via pccōꝝ ac.
h̄ at facit donū cōsiliij. Septū ē do
nū itellctūs cō gulā: vt hō viuāt in
abstinētia Nā abstinētia ē vtuꝝ q̄
domat oīa vicia. eleuat mentē ad
celestia: et ē sūma medicīa corpis
et aīe Ideo petiuit ps. Da m̄ itel
lectū a viuā Septū ē donū sapie
et valet cōtra luxuriā vt hō caste
viuat. qz nō vult dñs i suo fūcio
hrē luxuriosos. Et ideo ait ppha
ezech. Eleuauit me de? int̄ celū et
trā: trā despiciēdo et celū desiderā
Qui gō h. vij. dō a dñō hz diues
est in oīb. idō pz tciū Rogem? er
go dñm p donis spūscā Q̄to q̄
dñs fideles seruos exaltat in reg
no etno a introducit ad gaudia.
vnde math. Surge serue bone et
fidel qz in pauca fuisti fidel supra
mista te cōsumā itra in gaudiū dñi

tui Ipsi ei serui dei sedebūt ad mē
sam dñi celestis. vt ip̄e ait. lu. xxiij
Ego dispono vob: sicut disposuit
m̄ p̄ me? regnū: vt edatis a biba
tis sup mensā meā in regno meo
¶ Q̄ dissimil retributio pmiū ser
uorū dei et seruorū dyaboli. vt de
ysa. Ecce dixit dñs Serui mei co
medēt a vos esuietis. serui mei bi
bēt a vos sitietis. sui mei letabū
et vos tristabimī. serui mei sūt in
pulebūdīe a vos in timōe. flagel
lacōe ac imūdiā. sui mei lauda
būt p̄ exultacōe vocis: a vos cla
mabitis in dolore cordis. Vñ p̄t
dici de seruis istis q̄ regina saba
dixit de seruis salomonis reg. ij.
Regia saba audiēs glia salomo
nis a veniēs vidē. a sedēs in mēsa
vidēs salomonem in tāta glia oīa
aī ordinata a seruos ita restitos
i aureis vestib: dixit Dñe bti sūt
serui tui Ita p̄t dici de xpō Cū em̄
audit regia saba. i. ecclā de rege sa
lomōe. i. xpō a de seruis ei? i. āgel
a elcīs. ac ita viderit in celo sic au
dit h̄ p̄dicat: p̄t bñ dicē amnādo
glia Bti sūt serui tui dñe Ergo
ad thēa Seru? ille rogabat dñm
Ita nos rogem? vt nos pascat a
liberet vt nobis dona tribuat et
ad glia pducatur

Om̄ca. xxiij. Sermo. lxiiij.
Dius ē imago a supscrip
tio. Ma. xxiij. Idō q̄ p̄t
p̄cām pmoꝝ pentū. s. ade
a eue magn? defcūs hūano gñi ē
relic? ita q̄ mali sp̄ iudēt bonis